

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. К., 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стефан М. Стойков

при участието на секретаря Д. П. М.
като разгледа докладваното от Стефан М. Стойков Гражданско дело № 20211850100423 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба, предявена от ищеца - Б. АЛ. ЕЛ. от гр. С., с която на основание чл. 26 от ЗОДОВ иска осъждане на ответника С.Р.С., Булстат *****, със седалище: гр. С., бул. „Ген. М. Д. С.“ № 23 да му заплати сумата от 5 001 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - страдания, негативни психически и емоционални преживявания, вследствие нарушение на правото му на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, ведно със законната лихва, считано от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото обезщетение.

Твърди, че на 03.08.2017 г. е подал ИМ срещу ЗАД „Д.Б.Ж.З.“ АД, като претенцията е с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, като е образувано гр.д. № 53733 от 2017 г.

Твърди, че от момента на депозиране на ИМ до 19.02.2020 г. по делото не са извършени никакви процесуални действия, поради което е подал молба за оттегляне на иска и с определение от 02.07.2020 г. производството е било прекратено.

Твърди, че е инициирал процедура по чл. 60а от ЗСВ, като с писмо от инспекторат при ВСС от 19.10.2020 г. е уведомен, че заявлението му е отхвърлено, като неоснователно с извод, че общата продължителност на делото не надхвърля разумния срок. Оспорва изводите и констатациите на Инспекторат при ВСС.

Твърди, че невъзможността да получи съдебно решение по правния спор и конкретно липсата на движение повече от две години са довели до загуба на вяра в съдебната система. Посочва, че това му е подействало демотивиращо, както лично, така и професионално, като практикуващ адвокатска професия.

Твърди, че е преживял негативни емоции, като е станал раздразнителен, както в професионалния си живот, така и в личния. Твърди, че се е чувствал депресиран и непълноценен като професионалист.

В съдебно заседание ищецът се явява лично, като по негово исакне е допуснат до разпит свидетел. Претендира присъждане на разноски за заплатената държавна такса без да представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът оспорва предявени иск в срока по чл. 131 от ГПК,

Изтъква високата натовареност на С.Р.С., като изтъква и липсата на действия от страна на ищеца по ускоряване на производството, отчитайки професионалната му информираност за наличие на такива способности. Навежда довод за възможна дезинтересованост на ищеца предвид липсата на каквито и да е действия от страна на ищеца, но не и за демотивация.

Твърди, че са обществено известни обстоятелства, свързани с личността на съдията, на който е разпределено делото, като твърди, че по образувано през 2017 г. дисциплинарно производство е наложено най-тежкото наказание - освобождаване от длъжност.

Твърди, че от страна на административния ръководител на ответната страна са предприети действия по преразпределение на дела, като това е извършено със заповед от 01.07.2020 г. Счита, че претендираните вреди са в значително завишен размер, който не е съобразен с чл. 52 от ЗЗД, а именно справедливостта като основен критерий за определяне на неимуществените вреди.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, без да посочва размер, както и не представя списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства намира, че предявения иск по същество е частично основателен предвид следното от фактическа и правна страна.

Следва да бъде отбелязано, че фактическите твърдения на страните, изложени в ИМ и отговора се потвърждават от представените доказателства.

На 03.08.2017 г. ищецът в настоящото производство, чрез упълномощен представител, е предявил искова молба срещу застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като е претендирал изплащане на обезщетение за причинени му неимуществени вреди вследствие на ПТП, за настъпване на което е виновно лице, управлявало МПС, за което е сключена тази задължителна застраховка за автомобила и страна по този договор е застрахователя.

По цитираната искова молба е образуваното гражданско дело № 53733/2017 г., което е разпределено на 160-ти гр. Състав при СРС, като е определен конкретния съдия докладчик.

По делото няма данни за извършвани действия от определения съдия докладчик.

Първото действие извършено след предявяване на ИМ е молба на ищеца от

19.02.2020 г., с която се заявява оттегляне на предявената претенция.

Със заповед от 01.07.2020 г. на административния ръководител на СРС е постановено преразпределяне на всички постъпили, несвършени и обявени за решаване до 30.06.2020 г. дела на 160-то гр. състав.

С дата 01.07.2020 г. делото е преразпределено на друг съдия докладчик, който с определение от 02.07.2020 г., влязло в сила на 18.07.2020 г. е прекратил образуваното производство.

Със заявление от 17.07.2020 г. ищецът е иницирал процедура по Глава трета „а“ от ЗСВ, по която е налице становище на Инспекторат при ВСС, че е налице забавяне в производството по образуваното пред СРС гражданско производство от 2 години и 11 месеца, а като причина е посочено бездействието на 160-ти състав, изразяващо се в неизвършване на каквито и да е действия по движение на делото.

От страна на М-во на правосъдието е изпратен отговор до ищеца, с който е отхвърлено заявлението му с аргумент, че установената продължителност на делото не нарушава изискването за разглеждане и решаване на делото в разумен срок, предвид липса на интерес от водене на делото от негова страна. В цитирания отговор е отбелязан и факта, че делото не е решено по същество поради заявеното от ищеца оттегляне на иска.

При тези факти, установени по несъмнен начин от приложените писмени доказателства, неоспорени от страните, настоящия съд намира, че от формална страна производството е допустимо, като предявено с правно основание чл. 2б от ЗОДОВ, след като в преклузивния срок по Глава трета „а“ от ЗСВ – чл. 60, ал. 4, е подадено заявление от ищеца за обезщетение по реда на тази глава от устойствения закон и след извършена проверка, съответно изготвяне на доклад от Инспекторат при ВСС, органът по чл. 60е от ЗСВ е отхвърлил заявлението с цитираните аргументи.

Налице е забавяне при разглеждане на № 53733/2017 г., по което ищецът е потърсил защита на свои лични права, след като повече от две години по делото не са извършени никакви действия по движението му от страна на съдебния орган, натоварен с разглеждането му и според настоящия съд това е неразумно дълъг срок, предвид липсата на каквито и да е основания за извод, че това забавяне е в резултат на действия на ищеца. Срокът е нера разумен и предвид характера на производството, което не разкрива белези на правен спор, отличаващ се с правна или фактическа сложност, обуславящи по-продължителен срок на разглеждане от обичайното за този вид дела.

Без значение е факта, че ищецът по свое желание е предизвикал прекратяване на производството, след като принципите на отговорността по ЗОДОВ не изисква търсещата обезщетение страна да е спечелила забавеното производство или то да е приключило с влязъл в сила съдебен акт по същество. Такива критерии не са установени и не могат а бъдат отнасяни към принципно основателното право на ищеца да получи обезщетение за разглеждане на делото му в неразумно дълъг срок, а в конкретния случай по-скоро неразглеждане на делото му в разумен срок.

Без значение е факта и че ищецът не е потърсил защита на правата си по предвидените в ГПК способности за това, както и без значение и възможността ищецът да е образувал ново производство за защита на същото право.

Изложеното дава основание за извод, че съставът на С.Р.С., в рамките на задълженията си не е извършил необходимите процесуални действия по надлежното разглеждане на предявените претенции, при което е налице забавяне от близо три години от постъпване на ИМ и предприемане на действия по делото от определения съдия докладчик.

Без значение за отговорността на ответника са фактическите му твърдения, отнасящи се до това забавяне, но с оглед пълнота на изложението следва да се отбележи, че основателно е направено позоваване на високата натовареност на съдиите в конкретния съдебен орган, без обаче да са налице данни да са предприемане на действия от страна на административните ръководители за преодоляване на изоставането, което без съмнение е констатирано по множество дела, разпределени на конкретния 160-ти съдебен състав.

При тези факти, установени по несъмнен и безпротиворечив начин съдът намира, че са осъществени предпоставките за ангажиране отговорността на ответника за причиняване на неимуществени вреди на ищеца, настъпили вследствие на нарушаване правото му на разглеждане на делото в разумен срок.

Може да се направи категоричен извод, че е налице бездействие на съдията докладчик по цитираното гражданско производство пред СРС, което бездействие е продължило в период от над две години, като оттеглянето на исковата молба е израз за обяснимо и разбираемо неудовлетворение на ищеца от това забавяне в разглеждане на предявената претенция. Фактическата и правна сложност на конкретното дело не дават основание за извод, че са налице обективни трудности при извършване на съдопроизводствените действия – отстраняване нередовности на ИМ, връчване на книжа, призоваване и изпълнение на указанията на съда, както и при решаването на делото, макар че дори и еднотипни всяко от намиращите се на производство дело има своята специфика, изискваща внимание и старание, поради което не може да бъде направен извод, че при решаване на конкретното производство не са положени достатъчно усилия.

Поради това съдът намира, че изминалия период от над две години е неразумно дълъг, съответно е нарушено правото на ищеца като страна в производство, инициирано по негово искане да получи правосъдие в разумен срок.

Налице са вреди от това забавяне, след като същият се предполага до доказване на противното, в каквато насока липсват доказателства, а така също и данни.

Съдът не възприема доводите на ищеца що се отнася до степента на претърпяно професионално разочарование от собствените си качества на лице, което не може да се справи със собственото си дело, и което в същото време е ангажирано със защита права на други лица по съдебен ред. Ищецът е изразявал това свое разочарование в лични разговори със св. Михаил Манчоров, като не са налице доказателства това състояние да се е отразило на изпълнение на професионалните му задължения, както и в отношенията в семейството

му.

Поради това съдът намира, че справедливото и адекватно обезщетение, което съответства на неудовлетворението на ищеца от забавеното разглеждане на делото от ответника е в размер на сумата от 1 000 лева, в какъвто размер следва да бъде уважен предявения иск, а в останалата част да бъде отхвърлен като недоказан.

На ищеца следва да бъде присъдено обезщетение за направените разноси по делото, а именно заплатената ДТ в размер на 10 лева.

Предвид изхода от делото не следва да се присъждат разноси на ответника, доколкото от страна на упълномощения представител е направено формално искане в такава насока без никаква конкретизация и списък.

Предвид всичко изложено съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника С.Р.С., Булстат *****, със седалище: гр. С., бул. „Ген. М. Д. С.“ № 23 **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца Б. АЛ. ЕЛ., ЕГН *****, сумата от 1 000 /хиляда/ лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие нарушаване на правото му на правото му на разглеждане в разумен срок на заявената претенция по гр.д. № 53733 от 2017 г. по описа на СРС, 160-ти състав, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от подаване на ИМ – 01.12.2020 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ ИСКА** в останалата част - над сумата от 1 000 лева, до пълния размер на претенцията от 5 001 /пет хиляди и един/ лева.

ОСЪЖДА С.Р.С., Булстат ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Б. АЛ. ЕЛ., ЕГН *****, сумата от 10 /десет/ лева, представляваща обезщетение за направени разноси по делото – заплатена ДТ, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на ответника за присъждане на разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____